

II Księga Królewska

Rozdział 16

Panowanie Achaza, króla judzkiego

1. W siedemnastym roku panowania Pekacha, syna Remaliasza, objął władzę królewską Achaz, syn Jotama, króla judzkiego. 2. Achaz miał dwadzieścia lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Lecz nie czynił tego, co prawi w oczach Pana, Boga jego, jak Dawid jego praojciec. 3. Kroczył raczej drogą królów izraelskich, a nawet własnego syna oddał na spalenie, jak to było ohydny zwyczajem narodów, które Pan wytępił przed synami izraelskimi. 4. Składał też ofiary krwawe i spalał kadzidło na wyżynach i na wzgórzach, i pod każdym zielonym drzewem. 5. Wtedy Resin, król Aramu, i Pekach, syn Remaliasza, król izraelski, nadciągnęli pod Jeruzalem w celach wojennych i oblegli Achaza, lecz nie mogli go pokonać. 6. W tym to czasie Resin, król Aramu, przywrócił Edomitom zwierzchnictwo nad Elat i wypędził z Elat Judejczyków, Edomici zaś weszli do Elat i osiedlili się tam aż do dnia dzisiejszego. 7. Wtedy Achaz wysłał posłów do Tiglat-Pilesera, króla asyryjskiego, z takim oświadczeniem: Jestem twoim sługą i twoim synem. Wyrusz więc i wyzwól mnie z ręki króla aramejskiego i z ręki króla izraelskiego, którzy powstali przeciwko mnie. 8. Achaz wziął też srebro i złoto znajdujące się w świątyni Pana i w skarbcach domu królewskiego i posłał je w darze królowi asyryjskiemu. 9. Król asyryjski wysłuchał go i wyruszył pod Damaszek, zdobył go i uprowadził jego mieszkańców do Kir, Resina zaś pozbawił życia. 10. A gdy król Achaz wyruszył do Damaszku, aby się spotkać z Tiglat-Pileserem, królem asyryjskim, zobaczył ołtarz, który był w Damaszku. Przesłał więc król Achaz do kapłana Uriasza podobiznę tego ołtarza wraz z planem całej jego budowy. 11. Kapłan Uriasz kazał wznieść ołtarz całkowicie według planu, jaki król Achaz przysłał z Damaszku; takim kazał go sporządzić kapłan Uriasz, zanim nadciągnął Achaz z Damaszku. 12. A gdy król przybył z Damaszku i zobaczył ołtarz, zbliżył się do ołtarza i wstąpił nań, 13. Następnie puścił z dymem swoją ofiarę całopalną i ofiarę z pokarmów, wylał swoją ofiarę z płynów i pokropił ołtarz krwią swoich ofiar pojednania. 14. Ołtarz miedziany zaś, który stał przed Panem, kazał usunąć z przedniej części świątyni, z miejsca pomiędzy nowym ołtarzem a między świątynią Pana i ustawić po stronie północnej tego ołtarza. 15. Król Achaz dał też kapłanowi Uriaszowi taki rozkaz: Na ołtarzu wielkim puszczaj z dymem poranną całopalną ofiarę i wieczorną ofiarę z pokarmów, całopalną ofiarę króla i jego ofiarę z pokarmów, i całopalną ofiarę całego ludu pospolitego oraz ich ofiarę z pokarmów i ich ofiary z płynów; będziesz go też skrapiał wszelką krwią z ofiar całopalnych i wszelką krwią z ofiar krwawych. Sprawę zaś ołtarza miedzianego rozpatrzę osobiście. 16. Kapłan Uriasz uczynił wszystko tak, jak mu rozkazał król Achaz. 17. Następnie król Achaz kazał poprzerywać listwy podstawek i usunąć znad nich umywalnię; kazał też zdjąć kadź na wodę sponad miedzianych wołów, które były pod nią, i postawić ją na posadzce kamiennej.

18. Kazał również przebudować krytą halę sabatową, którą zbudowano przy świątyni, i zewnętrzne przejście dla króla przy świątyni, przez wzgląd na króla asyryjskiego. **19.** Pozostałe zaś sprawy Achaza, których dokonał, opisane są w Księdze Dziejów Królów Judzkich. **20.** I spoczął Achaz ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Hiskiasz, jego syn.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01